

Predica de la Krefeld

Sâmbătă, 31 decembrie 2011, ora 19³⁰

Ewald Frank

La rândul meu, vă salut pe toți în Numele scump și sfânt al Domnului nostru iubit.

Astăzi avem un fel de adunare de încheiere a anului.

Nu vom intra așa mult în situația timpului nostru, dar am înțeles că în acest an au avut loc mult mai multe catastrofe decât în ceilalți ani de până acum. Indiferent unde ne-am uita, nu doar în Orientul Apropiat sau în China, Japonia, Filipine, Nigeria, pretutindeni au fost numai catastrofe. Ceva se întâmplă peste tot.

Anul acesta a fost primul an în care au fost mai multe divorțuri decât căsătorii. Dacă ne gândim la aceste situații putem spune că este numai Sodoma și Gomora. Nimic nu mai poate fi salvat, în afară de acela care primește harul lui Dumnezeu și care are cu adevărat o trăire de mântuire cu Domnul. Numai acela va scăpa de aceste lucruri rele. Toți ceilalți vor umbla mai departe pe calea largă care duce la pierzare.

Noi dorim, de asemenea, ca toți tinerii și cei care sunt noi în mijlocul nostru să primească Cuvântul despre harul lui Dumnezeu și să primească iertarea Lui, conform Cuvântului scris în Sfânta Scriptură: *„Dar tuturor celor ce L-au primit, adică, celor ce cred în Numele Lui, le-a dat dreptul („putere” – lb. germ.) să se facă copii ai lui Dumnezeu”*. Și încă mai sunt valabile ultimele trei versete din Matei 11: *„Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovărați, și Eu vă voi da odihnă pentru suflete voastre”*.

Dacă vom vorbi azi în mod deosebit despre lucrarea supranaturală a lui Dumnezeu din timpul nostru, atunci toți cei care ascultă Cuvântul lui Dumnezeu acum, să știe că lucrul important

rămâne vestirea harului lui Dumnezeu, a mântuirii depline pe care Dumnezeu ne-a dăruit-o în Isus Hristos, Domnul nostru. Este încă scris: „*Și toți cei ce erau rândușiți (hotărâți) să capete viața veșnică, au crezut.*” (Fapte 13.48b).

Înainte să intru în mai multe detalii, mă voi întoarce, probabil, cu 55 de ani în urmă, ca să vorbesc pe scurt despre ce a făcut Dumnezeu în timpul nostru. Dar mai întâi să vină frații ca să cânte [...].

Mulțumesc frumos! Este minunat că Domnul a chemat afară credincioși din toate popoarele, limbile și națiunile. Noi toți am înțeles că dacă se cântă sau se predică într-o limbă pe care nu o înțelegem, atunci avem doar niște sunete. Dacă nu avem textul exact în limba noastră, atunci noi nu o înțelegem. Exact așa este și în sfera duhovnicească: noi trebuie să înțelegem limba lui Dumnezeu, vorbirea lui Dumnezeu.

Așa cum am spus deja, doresc să vă fac o retrospectivă a lucrurilor pe care le-a făcut Dumnezeu în timpul nostru. Și noi trebuie să accentuăm, din convingere și să spunem că aici nu este vorba despre multele programe care au loc pe tot pământul, ci pentru noi este cu adevărat important să devenim o parte a planului lui Dumnezeu de mântuire și să recunoaștem făgăduințele lui Dumnezeu din Sfânta Scriptură pentru timpul nostru și ele să ne fie descoperite prin Duhul Sfânt. Tot ce a făgăduit și apoi ce a făcut și face Dumnezeu, să ne fie descoperit.

Deseori am arătat că înaintea primei veniri a Domnului nostru trebuia să se îplinească cuvântul profetic: „*Iată, voi trimite pe solul Meu; el va pregăti calea înaintea Mea*”. Când timpul s-a împlinit, îngerul a venit în templu, la Zaharia, a stat la dreapta altarului și a dat făgăduința nașterii lui Ioan Botezătorul, spunând că el va merge înaintea Domnului, ca să întoarcă inimile părinților spre copii și să pregătească un popor pentru Domnul.

Eu cred din toată inima că suntem aproape de revenirea Domnului Isus Hristos și înainte să vină ziua cea mare și înfricoșată a Domnului, înainte ca soarele să-și piardă strălucirea, luna să se

transforme în sânge și stelele să cadă de pe cer, așa cum a hotărât Dumnezeu din veșnicie, înainte de toate acestea, Domnul va trimite un proroc în duhul lui Ilie, ca să ne readucă în starea originală de la început și Biserica lui Isus Hristos să fie readusă la învățătura și la practica apostolilor.

Sâmbătă seara am văzut știrile și acolo a fost prezentat Betleemul. Acolo era multă strălucire și erau mulți oameni de seamă. Dar ce înseamnă pentru acei oameni Betleemul? Un loc pe care ei îl slăvesc. Dar noi Îl slăvim pe Isus Hristos, Domnul nostru, Cel despre care este scris în Mica 5, că El Se va naște în Betleem. Și un scriitor de cântare a spus că „dacă Hristos s-ar fi născut de o mie de ori în Betleem și nu s-ar naște în tine, tu ai fi pierdut”. Da, trebuie să se întâmple în noi și cu noi.

Când am văzut la știri cum botează oamenii în Israel – a fost o batjocură. Noi care am fost în Israel cunoaștem locurile unde se botează în Iordan. Acolo era adunat un grup mare și un predicator i-a băgat în apă cu fața în jos „în Numele Tatălui”, i-a scos afară, i-a băgat din nou în apă „în Numele Fiului” și așa mai departe. Aceasta s-a întâmplat la Iordan, în Israel! Acolo unde a fost botezat și Domnul nostru, acolo oamenii aceștia practică formula trinitară care nu a fost aplicată niciodată în Sfânta Scriptură.

Eu m-am gândit: dacă noi – ca și Israelul atunci – nu recunoaștem ziua cercetării lui Dumnezeu, ne vom rătăci și vom trece pe lângă Dumnezeu. Iar dacă trecem pe lângă Dumnezeu, atunci și El va trece pe lângă noi. Ce rămâne după aceea, este o religie și religia este cel mai mare obstacol între Dumnezeu și omenire. Omenirea nu are nevoie de o religie, ci are nevoie de Isus Hristos, Domnul și Mântuitorul nostru.

Se întâmplă niște lucruri în timpul nostru care sunt greu de înțeles, dar astăzi nu dorim să vorbim despre acestea, ci vrem să ne concentrăm asupra ceea ce s-a întâmplat cu noi, ce a făcut Dumnezeu cu noi, în noi și pentru noi. Altfel nu merge.

Noi trebuie să ne referim la slujba pe care a dat-o Dumnezeu fratelui nostru William Branham. Oamenii nu au putut trece pe lângă

Noe. Cine trecea pe lângă Noe trecea pe lângă Dumnezeu, cine trecea pe lângă Moise trecea pe lângă Dumnezeu.

Atunci când Dumnezeu face istorie pe pământ, descoperindu-Și planul Său de mântuire și împlinindu-Și făgăduințele Sale, atunci a venit vremea ca noi să credem așa cum este scris în Scriptură și să ne lăsăm incluși într-un mod biblic în Planul lui Dumnezeu, conform Cuvântului lui Dumnezeu.

Zilele trecute am citit povestirea vieții fratelui Branham, am citit și mărturia pe care a dat-o la Zürich; am citit și ce s-a întâmplat în Karlsruhe. Apoi am văzut o fotografie cu acel băiat din Finlanda care a fost înviat din morți. Dumnezeu a făcut lucruri mari în timpul nostru. Partea frumoasă este că toate lucrurile care i-au fost arătate fratelui Branham în vedenii erau deja împlinite de Dumnezeu. Fratele Branham trebuia doar să le pronunțe și ele se îplineau.

Am mai citit că la trei ore după nașterea lui, în 6 aprilie 1909, stâlpul de foc a coborât în acea încăpere și a rămas deasupra acestui prunc nou-născut. Și dacă citim apoi în Ieremia 1, acolo scrie: „*înainte ca să te naști eu te-am făcut proroc al neamurilor*”. Dacă citim despre Ioan Botezătorul, vedem că el a fost umplut cu Duhul Sfânt din pântecele mamei sale. Dacă Dumnezeu dă făgăduințe, atunci El împlinește Cuvântul Lui, El umple cu Duhul Sfânt și ferice de acela care nu se poticnește de acest fapt.

Într-un mod deosebit doresc să scot în evidență dovada supranaturală pe care ne-a dăruit-o Dumnezeu, în legătură cu această lumină. Vă rog – eu scriu despre aceasta – așteptați încă puțin, eu voi arăta din Vechiul Testament și din Noul Testament că Domnul este Același. Fie că în Vechiul Testament a fost numit Iahveh și în Noul Testament, Iahshua – care înseamnă Domnul Salvatorul – El este întotdeauna Același. El a putut spune în Evanghelia lui Ioan: „*Înainte să fi fost Avraam, Eu sunt*”. El a fost Acel „EU SUNT” în zilele lui Avraam, în zilele lui Moise, în tot timpul Vechiului Testament și este Marele „EU SUNT” până la Apoc. 1.8 și până la Apoc. 22.

Foarte scurt voi vorbi despre această fotografie. Noi trebuie să știm că aici, Domnul Însuși, ca Îngerul Legământului S-a descoperit în

acea lumină. Eu mi-am notat de câte ori s-a arătat această lumină fratelui Branham; de 245 de ori el a amintit că Îngerul Domnului S-a descoperit în acea lumină supranaturală, atunci când el se ruga pentru cei bolnavi și îi erau arătate vedenii; nu doar una, ci câteva mii de vedenii.

Eu îmi amintesc de un caz deosebit care s-a întâmplat în Karlsruhe: fratele Branham s-a rugat pentru câțiva oameni care erau în rândul de rugăciune și le-a spus ce i-a arătat Domnul. Deodată el spune unui bărbat care stătea în fața lui: „Eu văd oceanul. Tu ai traversat oceanul, tu vii din Statele Unite, tu ești un predicator al Bisericii lui Dumnezeu și ești aici ca misionar”. Apoi devine un pic mai liniștit: „Eu văd o legătură între tine și traducătorul meu. Tu ești tatăl traducătorului meu!” Aceasta a fost ca o lovitură pentru mine și pentru miile de oameni care au fost acolo de față și au auzit. Noi toți cei prezenți am știut că aceasta nu o știe și nu poate s-o facă niciun om, ci doar Domnul Dumnezeu este în stare să descopere asemenea lucruri. Eu am avut prioritatea deosebită să văd și să trăiesc personal aceste lucruri. Am, de asemenea, o răspundere foarte mare ca să dau mai departe și să informez poporul lui Dumnezeu despre ce a făcut Dumnezeu în timpul nostru.

Încerc să prezint totul pe scurt. În seara aceasta noi vom vedea filmul „Adâncul cheamă adâncul” pentru că mulți dintre noi nu l-au văzut, mai ales dintre cei tineri. Ei nu au văzut cum Dumnezeu, în simplitate, l-a folosit pe omul cel mai simplu care a putut exista pe acest pământ. Fratele Branham a fost foarte dependent de Dumnezeu, așa cum niciun alt predicator nu a fost. Toți puteau face ceea ce făceau, fără Domnul. Dar fratele Branham a fost foarte dependent de Domnul, așa cum a spus-o și Domnul nostru în Ioan 5.19: *„Fiul nu poate face nimic de la Sine; El nu face decât ce vede pe Tatăl făcând; și tot ce face Tatăl face și Fiul întocmai”*.

Citesc din nou făgăduința dată lui, scrisă și în ultima scrisoare circulară: „Așa cum Ioan Botezătorul a fost trimis înaintea primei veniri a lui Hristos, tot așa și tu vei fi trimis cu un mesaj care va premerge cea de-a doua venire a lui Hristos”. Acest lucru noi nu-l vom uita niciodată.

Ca o privire de ansamblu doresc să vă spun că în 1955 am fost la adunările din Karlsruhe unde a predicat fratele Branham, adunări în care Dumnezeu a lucrat într-un mod supranatural. Acolo au vorbit niște buze omenești, dar Dumnezeu le-a uns; a fost lucrarea supranaturală a lui Dumnezeu.

Apoi au venit adunările din iunie 1958 în Dallas, Texas. Acolo Domnul mi-a deschis ochii (până atunci habar nu am avut despre mesaj) când acest bărbat al lui Dumnezeu mi-a spus: „Frate Frank, tu te vei întoarce în Germania cu acest mesaj”. Spre sfârșitul anului 1958 m-am întors în Germania și apoi am început să predic în biserica pentecostală liberă. Frații Alfred Borg și Helmuth Frank au fost și ei de față. Dar a venit la mine un frate responsabil și mi-a spus: „Eu trebuie să vă avertizez în legătură cu William Branham!” El a mai spus și alte lucruri rele; noi a trebuit să ieșim afară.

Apoi a venit și decembrie 1959, când în casa fratelui și sorei Borg am tradus pentru prima dată o predică a fratelui Branham. Apoi în 1960 am continuat cu adunările în Krefeld; acolo erau adunate între 60 și 70 de persoane.

În decembrie 1962 am fost la fratele Branham, așa cum o cunoașteți din mărturia mea.

Din 1963 am avut adunări pe strada Hubertus. Acolo am închiriat o clădire care avea 120 de locuri.

În 1964 a fost prima călătorie misionară în India, Iordania și pentru prima oară la Ierusalim.

În 1966 am avut adunările pe strada Fasanen; acolo erau 300 locuri. Oriunde am fost, eu am pozele la mine. Chiar și când am fost în Zürich, în 1968, acolo unde au fost adunați aproximativ 1.000 de oameni. În Heilbronn au fost adunați 800 de oameni. Pretutindeni unde a fost vestit Cuvântul lui Dumnezeu, au venit oameni într-un număr mare ca să asculte acest Cuvânt.

În mod deosebit prin transmisiile din fiecare duminică dimineața de la Radio Luxemburg, am ajuns pe foarte mulți din Europa de Est.

În 1966-1967 am avut 25 de adunări în toată Europa de Vest, începând din Bruxelles; ultima adunare a fost în Geneva. Dumnezeu a avut grijă ca după ce a fost luat acasă fratele Branham, mesajul pe care Dumnezeu ni l-a încredințat să fie purtat și vestit mai departe și toți cei care au avut și au urechi să asculte, vor asculta ce spune Bisericii Duhul.

În anii 1966-1967 am fost împreună cu fratele Alfred Borg și am prezentat acest film de 65 de ori. Am fost, din oraș în oraș, în biserici baptiste, pentecostale, oriunde mai era o ușă deschisă noi am prezentat acest film cu fratele Branham pe care îl vom vedea și în seara aceasta. Ușile mai erau încă deschise, pe vremea aceea, dar nu a durat mult.

În 1967 prin transmisiile regulate de la Radio Luxemburg am intrat în contact cu toată Europa de Est. Odată a fost fratele Detlef Menhart, apoi fratele Siegfried Fleck, apoi fratele Henrich. În toate țările din Europa de Est au locuit niște frați vorbitori de limba germană care au ascultat această transmisie. Dumnezeu a stabilit legături și contacte chiar până în Moscova și astfel mesajul acesta a fost dus mai departe.

În 1968 am fost pentru prima dată în Cehoslovacia, România și Iugoslavia. Din 1968 am avut adunări regulate în Elveția. Frații și surorile din Elveția împreună cu fratele Baumgarten mi-au scris: „De peste 40 de ani noi ne adunăm în Elveția ca să ascultăm Cuvântul infailibil al lui Dumnezeu”. Dumnezeu a dăruit mult har. În mod constant am fost și în Austria, de 2-3 ori pe an.

Pe scurt, în 1973 noi am cumpărat terenul pe care este zidită această clădire simplă. Noi am avut o singură dorință: să avem un loc unde ne putem aduna ca să ascultăm Cuvântul lui Dumnezeu. Noi n-am vrut să avem un palat, ci am vrut să avem un loc unde să ne adunăm. De Paști în 1974, a avut loc inaugurarea clădirii. În 1976 am cumpărat terenul vecin. Eu am mai spus-o de multe ori: acolo era un gard înalt pentru că în timpul celui de-al Doilea Război Mondial acolo a fost un lagăr. Cu ajutorul lui Dumnezeu am reușit să cumpărăm acest teren.

După aceea în anii 1977-1978 am terminat zidirea celor două clădiri și în 1990 și 1991 clădirea unde se află tipografia. Totul a avut un singur scop: ca acest Cuvânt scump al lui Dumnezeu să fie vestit și răspândit în toată lumea. Am pus acoperișul și pe bungalow (un anumit tip de clădire cu înălțime joasă) și acolo avem încăperi speciale pentru transmisiile TV. După aceea am ridicat o altă clădire pentru a avea mai mult loc pentru depozit și expediție. Toată literatura este tradusă în 12 limbi, tipărită și trimisă în toată lumea. Frații noștri traduc astăzi predicile în 12 limbi diferite astfel ca în toată lumea oamenii să aibă posibilitatea să asculte sau să citească ce face Dumnezeu în timpul nostru, prin harul Său. Eu mulțumesc tuturor fraților noștri care cunosc mai multe limbi și traduc. Ei știu cât de greu este să traduci corect dintr-o limbă într-o altă limbă.

Fratele nostru Ziegler mi-a spus că în limba română Ps. 133 este scris: „*Ce plăcut și ce dulce este să locuiască frații împreună!*” Dar în traducerea germană este scris: „*cât de frumos este când frații locuiesc împreună în armonie*”. Și în traducerea Bibliilor sunt diferențe mari și atunci este bine dacă Dumnezeu dăruiește har ca să fie tradus cât mai corect; și noi dorim să traducem cât mai exact.

Doresc foarte scurt să mai citesc câteva versete biblice, ca să vedem din Cuvântul lui Dumnezeu, că atunci când Dumnezeu Își împlinește istoria Lui de mântuire se întâmplă niște lucruri supranaturale pe pământ, deoarece acolo unde Domnul este prezent acolo se întâmplă aceste lucruri.

Voi știți că în Ezra și Neemia este scris că poporul Israel s-a întors în țara lui; ei au rezidit Templul după ce au găsit temelia originală. Totul a fost zidit din nou pe temelia originală. Și toată Scriptura este inspirată de Dumnezeu și ne slujește ca învățătură.

În Neemia 8, vers. 1 și 2 este scris: „*Când a venit luna a șaptea, copiii lui Israel erau în cetățile lor. Atunci tot poporul s-a strâns ca un singur om pe locul deschis dinaintea porții apelor. Au zis cărturarului Ezra să se ducă să ia cartea Legii lui Moise, dată de Domnul lui Israel*”. Toți cei care s-au întors s-au adunat acolo ca un singur om.

În Ps. 50.5-6: *Strânge poporul Meu la Mine ca să asculte și să învețe să se teamă de Mine*". Toți aceia care s-au întors, s-au adunat acolo și toți au ascultat Cuvântul adresat lor.

Citim Neemia 8.2: *„Și preotul Ezra a adus Legea înaintea adunării, alcătuită din bărbați și femei și din toți cei ce erau în stare s-o înțeleagă. Era întâia zi a lunii a șaptea*". Toți cei care erau destul de maturi ca să asculte și să înțeleagă, toți erau adunați, cu teamă și respect, ca să asculte Cuvântul Domnului pe care Dumnezeu l-a adresat poporului Israel.

Vers. 5: *„Ezra a deschis cartea înaintea întregului popor, căci stătea mai sus decât tot poporul. Și când a deschis-o, tot poporul s-a sculat*". Toți au ținut pasul cu ceea ce se citea și aveau respect față de Cuvântul citit.

Vers. 6: *„Ezra a binecuvântat pe Domnul Dumnezeu cel mare, și tot poporul a răspuns ridicând mâinile: „Amin! Amin!” și s-au plecat, și s-au închinat înaintea Domnului cu fața la pământ*".

Dragii mei, teama și respectul față de Dumnezeu este începutul înțelepciunii lui Dumnezeu. Acești oameni aveau respect față de Dumnezeu; ei au trăit multe lucruri grele, dar acum le-a fost citit Cuvântul lui Dumnezeu. Cuvântul care a fost adresat Bisericii lui Israel, același Cuvânt care le-a fost vestit lor la început, ne este vestit și nouă astăzi. Noi ascultăm cuvintele lui Dumnezeu cu teamă și respect. Așa cum este scris: *„...toți cei care puteau înțelege*". Cine poate înțelege astăzi? Doar aceia cărora Domnul le deschide înțelegerea pentru Scriptură.

În vers. 9 și 10 citim: *„Dregătorul Neemia, preotul și cărturarul Ezra și leviții care învățau pe popor au zis întregului popor: „Ziua aceasta este închinată Domnului Dumnezeului vostru; să nu vă bociți și să nu plângeți!” Căci tot poporul plângea când a auzit cuvintele Legii*". Nu mai plângeți, nu fiți triști, voi ați fost aduși înapoi, sunteți în țara făgăduită, în locul făgăduit, aici unde a fost zidit Templul, aici unde este vestit Cuvântul, nu mai plângeți. Nu mai fiți triști ca atunci când ați atârnat harfele în sălcii, ci fiți bucuroși că

Dumnezeu v-a adus înapoi, fiți bucuroși pentru că Cuvântul lui Dumnezeu ne este adresat nouă.

În v. 10 este scris: *«Ei le-au zis: „Duceți-vă de mâncăți cărnuri grase și beți băuturi dulci și trimiteți câte o parte și celor ce n-au nimic pregătit, căci ziua aceasta este închinată Domnului nostru; nu vă mâhniți, căci bucuria Domnului va fi tăria voastră”»*. Nu mai fiți triști! Domnul ne-a eliberat din robie, ne-a adus înapoi pe temelia originală a apostolilor și prorocilor. Noi toți putem să aducem cinstea Domnului și Dumnezeului nostru.

Doresc să mai citesc din Neemia cap. 9, în legătură cu stâlpul de foc și stâlpul de nor. Citim Neemia 9.11-12: *„Ai despărțit marea înaintea lor și au trecut pe uscat prin mijlocul mării: dar ai prăbușit în adânc, ca o piatră în fundul apelor; pe cei ce-i urmăreau. I-ai călăuzit ziua printr-un stâlp de nor și noaptea printr-un stâlp de foc, care le lumina drumul pe care aveau să-l urmeze”*. Omul lui Dumnezeu arată poporului lui Dumnezeu ce a făcut Domnul încă de la început, atunci când a chemat afară biserica Israelului din robia egipteană. Marea s-a despărțit și ei trebuiau să-și aducă aminte de acest lucru.

Ascultați foarte atenți v. 12: *„I-ai călăuzit ziua printr-un stâlp de nor și noaptea printr-un stâlp de foc...”*. Aici sunt ambele: stâlpul de nor și stâlpul de foc; în timpul zilei și în timpul nopții. Același Domn, același Înger al Legământului. Domnul nostru, personal, a călăuzit poporul Său în stâlpul de nor și stâlpul de foc. Dacă fratele Branham a spus: *„Același stâlp de nor și stâlp de foc care a fost cu Moise și poporul Israel este astăzi în mijlocul nostru”*, atunci dragi frați și surori, Dumnezeu a cercetat într-un mod îndurător poporul Său. Dumnezeu ne-a adus înapoi și ne-a arătat calea, așa cum este scris aici.

Mai citim odată v. 12: *„I-ai călăuzit ziua printr-un stâlp de nor, și noaptea printr-un stâlp de foc care le lumina drumul pe care aveau să-l urmeze”*. Amin. Aleluia. Noi nu vrem doar să ne mirăm puțin, nu! Aici era o legătură cu faptul că trebuia să fie iluminată calea și ei trebuiau să meargă pe ea. Același lucru s-a întâmplat și în timpul nostru.

Vers. 13: *„Te-ai coborât pe muntele Sinai, le-ai vorbit din înălțimea cerurilor și le-ai dat porunci drepte, legi adevărate, învățături și orânduiri minunate”*. Ei nu au fost doar scoși afară cu ajutorul stâlpului de nor și de foc, ci Dumnezeu S-a coborât pe Muntele Sinai și le-a dat porunci drepte, legi adevărate, învățături și orânduiri minunate. Acolo Dumnezeu era vizibil în stâlpul de foc, dar glasul Lui venea din cer. Dumnezeu este prezent pretutindeni, El poate să Se arate, să Se descopere vizibil pe pământ și totuși glasul Lui să vină din cer.

Frați și surori, timpul încercării a venit peste Israel și acest timp al încercării vine și peste Biserica. Dar Dumnezeul credincios care ne-a condus până acum, ne va dărui har, pentru ca noi să nu facem parte din rândul acelor care devin neascultători.

Citim Neemia 9, vers. 19-20: *„În îndurarea Ta fără margini, nu i-ai părăsit în pustie, și stâlpul de nor n-a încetat să-i călăuzească ziua pe drum, nici stâlpul de foc să le lumineze noaptea drumul pe care aveau să-l urmeze”*. A știut Moise drumul? Nu! Domnul a mers înaintea lui Moise și înaintea poporului în stâlpul de foc și stâlpul de nor ca să le arate drumul pe care aveau să meargă; le-a luminat drumul pe care să meargă.

Vers. 20: *„Le-ai dat Duhul Tău cel bun ca să-i facă înțelepți; n-ai îndepărtat mana Ta de la gura lor și le-ai dat apă să-i potolească setea”*. Domnul Dumnezeu S-a gândit la toate detaliile, în trecut, dar și astăzi Domnul S-a gândit la tot; n-a uitat nimic. El care ne-a scos afară, ne va conduce și în țara făgăduită.

Dar o parte din poporul Israel a devenit neascultătoare, pe când cealaltă parte a rămas pe calea Domnului. Așa citim în v. 26: *„Totuși ei s-au răsculat și s-au răzvrătit împotriva Ta. Au aruncat Legea Ta la spatele lor, au ucis pe prorocii Tăi, care-i rugau fierbinte să se întoarcă la Tine, și s-au dedat la mari ocări față de Tine”*. Dumnezeu a trimis prorocii Lui, devreme și târziu, pentru ca poporul să fie readus la Domnul.

În vers. 30-31 putem citi: *„I-ai îngăduit astfel mulți ani, le-ai dat înștiințări prin Duhul Tău, prin proroci și tot n-au luat aminte.*

Atunci i-ai dat în mâinile unor popoare străine. Dar, în marea Ta îndurare, nu i-ai nimicit (de tot – lb. germ.) și nu i-ai părăsit, căci Tu ești un Dumnezeu milostiv și îndurător”. Doar dacă noi Îl părăsim pe Dumnezeu, ne părăsește și El pe noi. Dacă noi rămânem în Cuvânt, noi rămânem în El și El rămâne în noi.

Recitim v. 31: „*Dar, în marea Ta îndurare, nu i-ai nimicit, și nu i-ai părăsit („nu i-ai nimicit de tot” – lb. germ.), căci Tu ești un Dumnezeu milostiv și îndurător*”.

Frați și surori, cu privire la filmul pe care-l vom vedea doresc să vă mai spun încă o dată: Domnul Dumnezeu Și-a cercetat poporul, Și-a chemat afară poporul Său și în timpul nostru. Și în mijlocul celor chemați afară unii vor fi ascultători, vor fi mulțumitori, vor primi Cuvântul lui Dumnezeu, îl vor crede, Dumnezeu le va descoperi Cuvântul, dar ceilalți vor merge mai departe pe căile lor proprii. Eu mă gândesc acum la toți aceia care au trăit în timpul fratelui Branham, care l-au auzit ce a vestit și au văzut ce a făcut Dumnezeu prin slujba lui... și totuși ce puțini au rămas credincioși Cuvântului lui Dumnezeu. Și acum, chiar în cadrul mesajului, foarte puțini au rămas aceia cumpătați și lucizi, care rămân în Cuvântul lui Dumnezeu, în harul lui Dumnezeu și au parte de ceea ce face Dumnezeu în timpul nostru.

Vă rog frumos, nu uitați: poporul care s-a întors a primit această prioritate deosebită să aibă parte de lucrarea lui Dumnezeu din timpul lor, așa cum este scris despre stâlpul de foc și de nor, din zilele lui Moise. Pentru noi acest lucru este un indiciu că Domnul este Același ieri, azi și în veci.

Noi nu putem intra întotdeauna în tema aceasta prețioasă a dumnezeirii, dar totuși Dumnezeu rămâne Unul și Același, fie că S-a descoperit în cer ca Tată, în Fiul pe pământ și în Biserică prin Duhul Sfânt. Dumnezeu rămâne Același. Este Unul și Același Dumnezeu: Dumnezeu deasupra noastră, Dumnezeu cu noi și Dumnezeu în noi. Domnul nostru a putut spune: „*Cine Mă vede pe Mine Îl vede pe Tatăl*”. El este Același ieri, astăzi și în veci, așa cum am amintit deja. Domnul nostru a putut spune: „*Înainte să fie Avraam, Eu sunt*”.

Atunci, în timpul lui Avraam, Cuvântul nu devenise încă trup, în acel timp Dumnezeu încă nu Se descoperise în trup de carne. Ca Fiul, El S-a născut, dar ca Domnul El a fost deja în Grădina Eden, ca Domnul L-a vizitat pe Avraam, împreună cu doi îngerii. În timp ce îngerii s-au dus în Sodoma, Domnul a rămas împreună cu Avraam zicându-i: „*Să ascund Eu oare de Avraam ce am să fac?...*”

Nu știu ce înseamnă pentru voi acest fapt, dar pentru mine este totul. Eu sunt bucuros pentru că Domnul S-a descoperit în timpul nostru într-un mod atât de supranatural și noi, cu toții, cunoaștem această descoperire.

Fiți cinstiți, dacă n-ar fi fost făcute aceste fotografii, atunci toată lumea ar fi avut cel puțin o scuză. În 20 ianuarie 1950, în Sala Coliseum din Houston, Statele Unite, când acest bărbat al lui Dumnezeu a venit pe podium și a spus: „Eu nu trebuie să mărturisesc despre mine, Domnul care m-a trimis va mărturisi”. În acel moment, fotografiile au făcut fotografia și lumina a fost deasupra capului fratelui lui Branham. Cei doi fotografi, domnul Ayers, un catolic și Kippermann, un evreu, au dus această fotografie la studioul Douglas, Texas și vechiul meu prieten Gordon Lindsay care a scris o carte: „William Branham - un om trimis de Dumnezeu”, a insistat ca această fotografie să fie trimisă chiar și la Washington și a fost verificată acolo în toate felurile și George G. Lacy, un șef în FBI, a spus că fotografia a fost adevărată; realitatea este așa cum era pe fotografie. N-a fost niciun trucaj sau altceva de felul acesta. Cum este lumea: vinovată sau nevinovată? Toată lumea a putut afla multe lucruri despre lucrarea lui Dumnezeu din timpul nostru.

Apoi mai este un frate simplu, care a auzit și a trăit aceste lucruri. Eu am spus-o deja aici: în călătoria mea din New York spre Tucson, m-am oprit în Washington și am căutat toată dimineața clădirea muzeului de artă. La ora 11¹⁵ am ajuns în fața acestei clădiri, am intrat înăuntru și am văzut acolo această fotografie pe care am ținut-o în mâinile mele, în Washington, D.C. Și acel bărbat în etate a deschis sertarul înaintea ochilor mei și a spus: „Într-o bună zi această fotografie va ajunge în acest sertar”. Nu uit, era ziua de 18 decembrie. Noi toți trebuie să știm despre ce vorbim. Pentru mine a fost de o

importanță mare; nu fiindcă eu nu am crezut, dar eu am vrut să mă conving personal. Domnul nostru a zis: „*Ferice de aceia care nu au văzut și totuși au crezut!*” Dar eu sunt puțin și mai fericit fiindcă am și văzut, am și crezut. Eu mulțumesc Domnului pentru toate călăuzirile și pentru toate posibilitățile pe care mi le-a dat și ni le-a dat.

Haideți să cuprindem și apoi vom vedea filmul. Domnul Dumnezeu a avut grijă ca mesajul să nu se piardă undeva „pe nisip”, ci acest mesaj să fie dus mai departe și toată lumea să fie informată despre lucrurile pe care le-a făcut Dumnezeu în timpul nostru. Și noi, ca cei chemați afară, ca Biserica chemată afară, noi cei care am fost readuși pe fundamentul original, la învățătura prorocilor și apostolilor, pentru noi, ceea ce a făgăduit Dumnezeu și ceea ce a făcut El este de importanța cea mai mare.

Haideți să o spunem liber și deschis: pentru toți ceilalți n-are nicio importanță, ei trec pe lângă aceasta. Cui i se poate adresa Dumnezeu? Doar aceluia care sunt hotărâți pentru mântuire, pe care Dumnezeu i-a inclus deja în planul Lui de mântuire. Ei vor asculta de ceea ce spune Bisericii Duhul. Mulțumiri Dumnezeului Atotputernic, pentru Cuvântul Lui cel sfânt și scump, pentru ceea ce a făcut în zilele lui Moise.

Eu doresc să mai spun ceva: când Îngerul Domnului a vorbit fratelui Branham, i-a spus: „Așa cum lui Moise i-au fost date două semne, tot așa și ție îți vor fi date două semne”. Frați și surori, noi nu suntem aici ca să proslăvim un om, dar de asemenea nu suntem aici ca să trecem pe lângă ceea ce a făcut Dumnezeu în timpul nostru. Suntem aici să punem totul pe un fundament biblic, să primim totul cu un respect desăvârșit și să mulțumim Domnului pentru privilegiul dăruit de El în timpul nostru.

Toți, din toată lumea, să fie binecuvântați. După film, vom ura tuturor un an nou fericit și binecuvântat. Noi suntem mulțumitori lui Dumnezeu pentru ceea ce a făcut El în anul acesta. Am scris-o deja în scrisoarea circulară: am făcut 80 de zboruri în 29 de țări ca să vestesc Cuvântul sfânt și scump al lui Dumnezeu.

Lui, Dumnezeului Atotputernic, care S-a descoperit în timpul nostru, care ne-a vizitat și ne-a arătat Calea pe care să umblăm, Lui Îi aducem cinstea acum și în vecii vecilor. Aleluia! Amin! Haideți să ne ridicăm pentru rugăciune. Cântăm cântarea „Numai să crezi”, iar frații pregătesc cele necesare ca noi să putem vedea filmul.

Iubite Domn, Tu Dumnezeul veșnic credincios, binecuvântează-ne pe noi toți care suntem adunați în acest loc, pe toți care sunt în sala de mese, pe toți care au parte de această adunare. Binecuvântează pe toți care sunt adunați pe întreg pământul. Fie-Ți milă de poporul Tău! Dăruiește-ne harul Tău ca să recunoaștem ceea ce faci. Voia Ta să se facă cu noi toți! Lăudat și slăvit să fii Tu, o, Doamne, acum și în vecii vecilor. Aleluia Tot poporul să spună „Aleluia”. Aleluia. Tot poporul să spună „Amin” Amin.

[Urmează ultima parte a filmului cu rugăciunea fratelui Branham de la sfârșitul predicii „Adâncul cheamă adâncul” (...)]

În timp ce ne rugăm liniștit, doresc să vă întreb: ați înțeles totul, cu toții? Traducătorii au reușit să traducă totul, astfel ca în toate limbile care sunt reprezentate astăzi aici, să fi ascultat totul corect? Ați auzit cu toții corect? Ați înțeles totul corect, în toate limbile? Domnul Dumnezeu să vă binecuvânteze pe voi și pe toți traducătorii noștri!

Dragii mei, noi astăzi ne vom ruga împreună. Mai întâi pentru cei care doresc să-și dedice viețile lor Domnului. Voi știți că nu a fost vorba doar ca Domnul să Se dovedească, ci sufletele oamenilor să fie salvate. Noi cu toții să ajungem la cunoașterea adevărului și să avem o trăire personală cu Dumnezeu prin harul Său.

Noi putem s-o mărturisim că Domnul este Același și astăzi. El salvează, eliberează, vindecă și binecuvântează. În timp ce vom cânta cântarea „Așa cum sunt”, toți care doresc, să vină în față. Noi mai avem câteva minute ca să cântăm împreună și cine dorește să-și dedice viața Domnului, s-o facă. [...]

În timp ce ne rugăm doresc să întreb: câți doresc să fie incluși acum în rugăciunea noastră comună? Ridicați mâinile voastre. Dumnezeu să vă binecuvânteze! Dumnezeu să vă binecuvânteze!

Isus cheamă acasă pe cei pierduți. Părăsiți calea cea largă care duce la pierzare și umblați pe calea îngustă care duce la viață. Largă este poarta care duce la pierzare și strâmtă este poarta și îngustă este calea care duce la viață. Încă este timpul harului, Domnul nostru încă mai cheamă. Credeți că Dumnezeu este prezent, credeți că toate făgăduințele lui Dumnezeu sunt „Da” și „Amin”. Credeți că Domnul este acum aproape de voi și El vă dăruiește salvare prin harul Său. Haideți să ne rugăm împreună.

Iubite Domn, Tu Dumnezeul veșnic credincios, noi am auzit aceeași Evanghelie, același mesaj despre Cruce și despre Cel răstignit. Și noi Îți mulțumim, iubite Domn, fiindcă Tu Îți dovedești din nou Cuvântul Tău în timpul nostru. Tu ești Cel înviat căruia Îi aparține toată puterea în cer și pe pământ. Noi avem dreptul să vestim Evanghelia Ta și să le vestim celor pierduți eliberarea. O, iubite Domn, salvează, eliberează și binecuvântează. Fie-Ți milă de noi toți din pricina Numelui Tău cel sfânt. Binecuvântat și lăudat să fii Tu o, Doamne, acum și în vecii vecilor. Tot poporul să spună „Amin”. Amin. Credeți-o! Credeți-o!

Noi cu toții cunoaștem Isaia 53: *„Cine a crezut vestirea noastră? Cui i-a fost descoperit brațul Domnului?”* Dacă voi ați primit credința din partea lui Dumnezeu... și credința vine din predică – în acel moment când voi credeți, voi dați dreptate lui Dumnezeu, acceptați și primiți ceea ce v-a dăruit Dumnezeu prin harul Său.

Acum ne vom ruga pentru vindecare și eliberare. Pretutindeni sunt nevoi și necazuri și, de asemenea, printre aceia care nu sunt prezenți. Noi ne vom ruga ca Dumnezeu să intervină și El să ajute. Cine dorește să fie inclus acum în această rugăciune? Avem niște boli deosebite și indiferent ce ar fi, noi să credem că Domnul este prezent și Își dovedește Cuvântul Lui.

Iubite Domn, la fel de sigur cum este scris: *„Mergeți în toată lumea și vestiți Evanghelia”*, la fel de sigur Tu ai zis: *„Celor ce cred le vor urma aceste semne”* și Tu dovedești Cuvântul Tău prin salvare, vindecare și eliberare. Dovedește-Ți și astăzi Cuvântul Tău în toți. În toți. Salvează, vindecă și eliberează. Tu să dăruiești totul.

Noi credem Evanghelia deplină a lui Isus Hristos, Domnul nostru. Noi am trăit-o și Îți mulțumim, o, Dumnezeule mare, fiindcă Tu ești prezent acum și Îți dovedești Cuvântul Tău, în toți cei care cred. Tu ai dăruit salvare, eliberare și vindecare, prin harul Tău. Ție, Dumnezeului Atotputernic Îți aducem cinstea și lauda, acum și în vecii vecilor. Aleluia. Amin. Să cântăm „Îl iubesc”. [...] Amin. Puteți lua loc.

Noi ne apropiem de sfârșitul adunării noastre de astăzi. Suntem foarte mulțumitori pentru că am putut să ascultăm Cuvântul Lui și să ne fie descoperită voia Lui. În mod deosebit mulțumim aceluia care sunt astăzi pentru prima dată în mijlocul nostru care încă nu au luat parte la o astfel de adunare sau n-au văzut un astfel de film. Noi suntem mulțumitori, chiar dacă este un film foarte vechi din anii '50, când tehnica nu era chiar așa de avansată ca și astăzi. Dar Dumnezeu a dăruit har, ca din acea perioadă să ne rămână cel puțin un scurt film.

Eu nu uit acea zi când am predicat în New York în biserica fraților Hunt și Coleman. Atunci când am fost în hotel ca să mă cazez, s-a întâmplat ceva deosebit. Bărbatul de la recepție s-a uitat la mine și a zis: „Dvs. aveți ceva de a face cu William Branham?” Eu l-am întrebat: „Cum ai ajuns la concluzia aceasta?” Atunci el a zis: „Eu vă aduc o poză care a fost făcută de către William Branham, care a fost la noi în hotel ca să se cazeze aici”. Atunci el a zis: „eu vă dau aceeași cameră în care a dormit și el”. Închipuiți-vă! Eu eram un străin care a predicat în New York, și după aceea m-am dus la hotel și un bărbat s-a uitat la mine și m-a întrebat de fratele Branham. Atunci și eu i-am dat o mărturie minunată despre ce este vorba cu fratele Branham. Dumnezeu este un Dumnezeu credincios.

Dacă eu aș vorbi astăzi despre toate căile și călăuzirile Domnului în perioada anilor '50 sau de atunci încoace, atunci noi am putea să scriem mai mult decât o carte despre ceea ce a făcut Dumnezeu, cum a călăuzit și a condus El totul.

Mai doresc să vă spun ceva. Când am vizitat pentru prima dată Ierusalimul, în octombrie 1964, și am trecut prin acea poartă – atunci Ierusalimul era încă împărțit – m-am dus cu autobuzul din Amann

până în Ierusalim. Atunci trebuia să ai două pașapoarte fiindcă nu puteai să călătorești în ambele țări cu un singur pașaport. Cine avea o ștampilă din Israel în pașaportul lui, acela nu avea cum să intre într-o țară arabă; era imposibil. Voi trebuia să vă întoarceți cu următorul avionul înapoi, direct de la aeroport. Eu m-am dus în Ierusalim și dorința mea principală a fost să văd Golgota, am vrut să văd dealul Golgotei. Și acolo unde este mormântul, s-a întâmplat că a venit un bărbat la mine – numele lui era Matar – s-a uitat la mine și m-a întrebat: „Cine sunteți dvs.? Eu doresc să vă întreb dacă ați auzit de William Branham”. Eu m-am gândit: ce se întâmplă acum? Am spus: „Da îl cunosc, îl cunosc personal”. „Atunci vă rog să veniți la mine acasă să bem un ceai”. El m-a invitat, am băut un ceai împreună și eu am putut să-i dau mărturia mea. El era arab, dar a fost un bărbat credincios, un arab credincios; el a primit această mărturie și s-a bucurat foarte, foarte mult că a întâlnit pe cineva care îl cunoștea personal pe fratele Branham.

Lucrul frumos este că noi nu îl cunoaștem doar pe fratele Branham, ci Îl cunoaștem și pe Domnul. Și acesta este lucrul important: noi să-L cunoaștem pe Domnul care a zis: *„Adevărat, adevărat vă spun că cine primește pe acela pe care-l trimit Eu, pe Mine Mă primește și cine Mă primește pe Mine, primește pe Cel ce M-a trimis pe Mine”*. Aceasta formează o unitate. Ferice de acela care crede totul din toată inima lui, o primește și după aceea Îl urmează pe Domnul în ascultarea de credință.

Noi încheiem această adunare și-I mulțumim Domnului pentru tot ceea ce a făcut El în toată lumea, în anul trecut. Nu știu câți au ascultat astăzi, dar ultima dată au fost 872 de conexiuni în direct de pe întreg pământul, ca să vadă și să asculte ceea ce ne spune Dumnezeu în acest timp.

Cu această ocazie eu doresc să vă mulțumesc tuturor acelorora care împlinesc o sarcină, fie traducătorii sau frații care se ocupă cu partea tehnică, corul și cei ce cântă la instrumente; indiferent ce faceți voi pentru Domnul, Domnul Dumnezeu să vă binecuvânteze pe toți!

Doresc să mulțumesc tuturor acelor care sprijină lucrarea lui Dumnezeu. O spunem așa cum este: noi sprijinim în mod constant 78 de frați din țările lumii a treia – unde sunt necazuri mari – pentru ca ei să vestească la rândul lor Cuvântul. Avem transmisiile la televiziune în Australia, Noua Zeelandă, Statele Unite, Canada, Rusia, Brazilia, în America de Sud. Noi suntem mulțumitori pentru tot ceea ce ne-a dăruit Dumnezeu, pentru ca să putem purta mai departe mesajul. Iar acum avem transmisiile și din București, România; oamenii văd transmisiile, ascultă și cunosc ceea ce face Dumnezeu în timpul nostru.

Vă mulțumesc și vouă tuturor care ați ajutat și ați sprijinit lucrarea Domnului, astfel încât noi să putem plăti totul; și încă a mai rămas și pe deasupra. Fiți fără griji. Noi ne facem partea noastră și Dumnezeu face restul. El binecuvântează peste cerințele și înțelegerea noastră. Acesta a fost legământul meu făcut cu Domnul: „Că nu voi cere bani de la nimeni, ci Domnul să aibă grijă de lucrarea Lui astfel ca totul să fie finanțat”. Până acum El a avut grijă ca totul să fie finanțat. Dacă v-aș spune ce sume sunt acolo; este minunat ceea ce a făcut și face Dumnezeu, prin harul Său. Și aceasta a fost și contribuția voastră, pentru ca lucrarea lui Dumnezeu să se răspândească în toată lumea, în toate popoarele, limbile și națiunile să fie vestit Cuvântul Domnului și ultimii să fie chemați afară.

Noi credem că revenirea Domnului nostru este într-adevăr aproape, este foarte aproape. Astăzi noi nu intrăm în mai multe detalii, dar așa este situația. Domnul întotdeauna a spus-o: „*Dacă voi vedeți aceste lucruri întâmplându-se, atunci să vă ridicați capetele, fiindcă voi știți că eliberarea voastră se apropie*”. Noi rămânem cumpătați în toate lucrurile pe care le facem, dar legați cu Dumnezeu. Lui, Dumnezeului veșnic credincios Îi aducem cinstea și lauda pentru tot.

Din nou adresez cuvântul tuturor acelor care sunt pentru prima dată într-o astfel de adunare. Dacă ați fost credincioși sau nu, n-are nicio importanță. Vă rog frumos, gândiți-vă la toate aceste lucruri, rugați-vă și dați-I voie lui Dumnezeu să v-o descopere. Noi nu am alergat după niște basme meșteșugit alcătuite, ci noi am urmat

Cuvântul sfânt și scump al lui Dumnezeu. Așa rămâne până ce vom vedea împlinit tot ce am crezut.

Domnul să binecuvânteze într-un mod deosebit pe toți frații și surorile noastre. Astăzi ne-au vizitat frați și surori din Statele Unite, Canada, din toată Africa și de pretutindeni. Noi dorim ca Domnul să-i binecuvânteze pe toți de pe tot pământul, prin marele Său har.

Noi suntem convinși că ultimul mesaj este ultima chemare și doar cei aleși, doar cei care fac parte din Biserica Mireasă vor asculta chemarea Mirelui, toți ceilalți vor trece pe lângă chemare și pe lângă Domnul nostru. Toți aceia care doresc să aibă siguranța că vor fi de față când Domnul nostru va reveni și Îi va lua acasă pe ai Săi, permiteți-mi să v-o spun foarte scurt și clar: dacă Dumnezeu v-a dăruit harul Lui ca voi să credeți tot Cuvântul Lui, împreună cu toate făgăduințele Sale, aceasta în sine este dovada că voi ați fost aleși de Dumnezeu înaintea întemeierii lumii ca să fiți o parte din aceasta. Dacă nu ar fi așa, voi n-ați putea s-o primiți, voi ați considera-o ca o nebunie și ați trece pe lângă. Așa o fac toți ceilalți din lume: ei trec pe lângă acest lucru minunat și îl batjocoresc. Și spun: „Ei urmează un om”.

Noi nu urmăm pe niciun om. Dacă am lua-o în felul acesta, unii aleargă după papă, alții aleargă după episcopi, după evangheliști sau predicatori, dar noi Îl urmăm pe Isus Hristos, Domnul nostru și suntem mulțumitori pentru că Îl putem urma pe El. V-o spun din toată inima: Domnului și Dumnezeului nostru Îi aducem cinstea pentru tot ceea ce a făcut El deja, pentru ceea ce face în vremea noastră și pentru ceea ce va mai face în viitor, până când lucrarea Lui va fi desăvârșită. Noi credem că vom trăi desăvârșirea împreună cu El, prin harul Său. Toți să fie binecuvântați cu binecuvântarea Dumnezeului Atotputernic în toate popoarele, limbile și națiunile.

Haideți să ne ridicăm. Astăzi îl rugăm pe fratele Kupfer să vină să se roage cu noi. Vino frate Kupfer să te rogi cu noi, nu să îți o predică, ci doar să te rogi cu noi; doar să mulțumești Domnului. Voi cu toții știți că fratele Kupfer este un prieten de-al meu. [...].

Voi toți cunoașteți mărturia fratelui Kupfer. El are peste 90 de ani, acum; a fost unul din cei mai mari comercianți din Alsacia și era foarte mândru de ceea ce a realizat el în viața lui. Și într-o bună zi, sora Kupfer a venit la o adunare în Zürich, a ascultat o predică, s-a dus acasă și i-a spus soțului ei: „auzi, auzi, auzi...”. Fratele nostru încă fuma, a pus un picior peste celălalt și a spus: „Poți să vorbești ce vrei”. Dar după aceea s-a întâmplat. Sora Kupfer a mărturisit și restul a făcut Domnul. Dacă toți frații și-ar da mărturia lor - fiecare dintre noi ar putea să mărturisească cum Dumnezeu l-a căutat, cum l-a găsit, cum l-a salvat și i-a dăruit har și astfel Domnul Și-a făcut lucrarea Lui în viețile noastre, prin harul Său.

Noi cu toții să-I mulțumim împreună Domnului pentru anul care este în urma noastră. Eu știu că mulți dintre noi trec prin încercări – aceasta o știm – și cine încă nu a trecut prin încercări, acela va trece, dar Dumnezeu a ajutat întotdeauna și întotdeauna ne-a purtat și tot așa o va face și în viitor, pentru că El a dat făgăduința: „*Eu sunt cu voi toate zilele până la sfârșitul lumii*”. Domnul este cu noi în fiecare zi, în fiecare ceas, indiferent prin ce încercare trebuie să trecem, El este cu noi. El ne dăruiește întotdeauna puteri noi, astfel ca noi să putem învinge, prin harul Său.

Cum am auzit deja, există câteva cazuri care întrec încercările obișnuite. Pentru aceste cazuri Îl vom ruga pe Domnul nostru. Eu vreau ca astăzi să-I mulțumim împreună Domnului, fiindcă El ne-a călăuzit în tot anul 2011, ne-a binecuvântat, ne-a păstrat, ne-a ajutat și ne-a dăruit o credință deplină, și prin această credință deplină trecem în noul an și știm că Domnul va fi cu noi și în acest an. [...]

Eu doresc să spun tuturor fraților slujitori din toate limbile și din toate locurile care vestesc Cuvântul, eu doresc să le mulțumesc tuturor, vouă care sunteți aici și indiferent unde se află frații noștri pe acest pământ, în toate popoarele, din toate limbile, Dumnezeu să-i binecuvânteze, să-i păstreze în cadrul Cuvântului Său, în cadrul vocii Sale și să-i folosească acolo oriunde sunt ei. Așa cum face Domnul lucrarea Lui pe tot pământul, s-o facă și cu ei, așa să se întâmple și cu toți frații slujitori din toate limbile.

Astăzi ne vom ruga și pentru Ungaria, într-un mod deosebit. Fratele nostru din Ungaria dorește ca Domnul să binecuvânteze și să viziteze și Ungaria. Domnul să binecuvânteze și pe sora din Uzbekistan. Noi nu dorim să uităm pe cineva. Toți să fie binecuvântați, fie că au fost sau nu au fost amintiți. Domnul Îi cunoaște pe ai Săi și El ne cunoaște pe noi toți.

Lui, Dumnezeuului veșnic credincios Îi aducem mulțumirile noastre. Câți sunt mulțumitori pentru filmul pe care l-am văzut din nou? Foarte simplu, dar binecuvântat de Dumnezeu. Eu cred că avem una sau două casete, unde fratele Branham se roagă pentru bolnavi; este ceva minunat! Ceea ce am văzut noi astăzi a fost un rezumat foarte scurt. Cine ascultă aceste casete unde sunt prezentate două, cinci sau șase adunări de vindecare, vede cum Dumnezeu l-a folosit și l-a binecuvântat pe fratele Branham; pe mine pur și simplu mă copleșește! Îi mulțumim lui Dumnezeu și pentru partea tehnică - fiindcă predicile lui au fost înregistrate pe benzi de magnetofon. Astăzi noi avem peste 1.000 de predici pe un singur disc și toți pot să le asculte. Și în această sferă a tehnicii s-au făcut multe îmbunătățiri, iar noi o putem folosi spre slava lui Dumnezeu.

Cine dintre cei tineri dorește ca în seara aceasta dintre ani să-și dedice viața lui Domnului? Acest lucru pur și simplu nu-mi dă pace. Cei care n-au sfârșit cu viața lor veche au astăzi ocazia și pot s-o folosească pentru a-și dedica viețile lor Domnului; ei să uite ce a fost în urma lor și să aibă ținta în fața ochilor lor. Să cântăm încă o dată cântarea „Așa cum sunt”, și cine dorește să vină în față, să vină. [...]

Domnul a făcut-o deja și a dovedit Cuvântul Lui. Cine va chema Numele Domnului va fi mântuit. Voi v-ați deschis gurile, ați rostit și ați chemat Numele Domnului. El v-a ascultat, voi ați venit la El, L-ați primit pe El și El v-a primit pe voi, conform Cuvântului din Scriptură: „*Dar tuturor celor ce L-au primit, adică, celor ce cred în Numele Lui, le-a dat putere să se facă copii ai lui Dumnezeu*”. Nu uitați această zi. Astăzi voi v-ați predat viețile voastre Domnului; și dacă dușmanul vă atacă, voi să-l respingeți și să spuneți: „Eu mi-am predat viața mea Domnului în 31 decembrie 2011. El m-a iertat, m-a primit și eu am devenit proprietatea Lui pentru timp și veșnicie”. În voi se împlinește

și Cuvântul: „*Astăzi dacă auziți glasul Lui*”. Voi ați auzit glasul Lui și voi ați venit la El și L-ați primit. Dumnezeu să vă binecuvânteze și să fie cu voi! Amin.

Vă urez un an 2012 binecuvântat! Urați-vă binecuvântarea lui Dumnezeu. Amin.